

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815205467
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815205467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu, JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. H., nar. XX. X. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, dieťa rodičov, matky T. H., nar. XX. X. XXXX, bytom K. XXX a otca J. Q., nar. XX. X. XXXX, bytom L. XXX/X, X., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, zastúpeného JUDr. Máriou Vevurkovou, advokátkou so sídlom R. XXX, V., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 1P/95/2015-76 zo dňa 1. apríla 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/24/2011-50 zo dňa 15. 2. 2012 vo výroku o výživnom tak, že otec je povinný prispievať na maloletú sumou 70,- eur mesačne, počnúc 9. 9. 2015 do budúca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšku návrh otca zamietol a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Mal za to, že v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom otec nedeclaroval svoje majetkové pomery. Súdu sa nepodarilo zistiť žiadne jeho príjmy a napriek tomu uzavrel rodičovskú dohodu, ktorou sa zaviazal platiť na maloletú vo veku 7 a pol mesiaca výživné 120,- eur mesačne. Matka v uvedenom období bola bez príjmu, nakoľko bola študentkou strednej školy. V súčasnej dobe sa zmenili pomery otca v tom, že mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, a to na maloletého Q. Q., nar. X. X. XXXX a maloletého V. Q., nar. X. XX. XXXX a jeho príjem vo výkone trestu predstavuje 61,45 eur mesačne. Matka je v súčasnej dobe bez príjmu, avšak je predpoklad, že jej bude priznaná dávka v hmotnej núdzi. Vychádzajúc z uvedeného došlo v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine k zmene pomerov v tom, že otcovi pribudli dve vyživovacie povinnosti, a preto súd znížil jeho povinnosť platiť výživné na maloletú J. na sumu 70,- eur mesačne odo dňa podania návrhu na súd. Návrhu otca na zníženie výživného na minimálnu výšku zodpovedajúcu 30 % životného minima nevyhovelo z dôvodu, že zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T/11/2014 bol tento uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy určenej rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/24/2011-50 voči maloletej J. a jeho odsúdenie na 2 roky a štyri mesiace nepodmienečného trestu nemôže mu byť výhodou. Naopak súd v takomto prípade vychádza pri určení výšky výživného z možných zárobkov. Ak otec bol schopný platiť na maloletú výživné 120,- eur bez toho, aby boli preukázané jeho príjmy v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, bol podľa názoru súdu schopný platiť výživné vo výške 70,- eur mesačne počas výkonu trestu odňatia slobody, keď suma bola znížená s prihliadnutím na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, cestou svojho právneho zástupcu podal odvolanie otec maloletej z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 1, 2 písm. d/ O.s.p. a žiadal rozhodnutie prvostupňového súdu zmeniť tak, že jeho návrhu bude v celom rozsahu vyhovené. Poukázal na to, že predchádzajúce rozhodnutie bolo výsledkom rodičovskej dohody a súd preto neskúmal zárobkové pomery rodičov. V čase posledného rozhodnutia pracoval ako živnostník, avšak v podnikaní sa mu nedarilo, nemal dostatok zákaziek a z toho dôvodu bol nútený živnosť 7. 12. 2013 ukončiť a následne pred nástupom na výkon trestu odňatia bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a privyrábal si len brigádnicke. Ukončenie živnostenského podnikania bez jeho zavinenia možno pokladať za zmenu pomerov na jeho strane, ktorá mu neumožňuje platiť súdom stanovené výživné, ktoré neoprávnene zvýhodňuje maloletú pred ďalšími dvomi maloletými deťmi otca, ktorým nedokáže zabezpečiť výživu v porovnateľnej výške. Nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý si odpykáva, nie je hlavným dôvodom, pre ktorý podal návrh na zníženie výživného, ale jasne poukazuje na jeho zlú finančnú situáciu, keďže nedisponoval finančnými prostriedkami na platenie výživného pre maloletú, za čo bol odsúdený. Ďalej poukázal na to, že má dlh najmenej vo výške 5 000,- eur, ktorý si požičal na úhradu zameškaného výživného pre maloletú, ako aj na to, že maloletá sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, a to či už v pozitívnom alebo negatívnom význame.

Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť, pričom navrhovala, aby k zníženiu výživného došlo až od vynesenia nového rozsudku. Poukázala na to, že došlo k zmene situácie na jej strane, lebo jej zomrel otec, ktorého opatrovala a tak prišla o zdroj príjmu, a preto je evidovaná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny.

Kolíznym opatrovníkom žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o znížení výživného na maloletú a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacej námietke otca krajský súd dopĺňa, že tvrdenia otca o zmene pomerov na jeho strane spočívajúcich v nemožnosti platiť výživné v určenej výške kvôli nedostatočnému príjmu pre nedarenie sa v podnikaní, nie sú pravdivé. Z výroku odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 6T/11/2014-210, ktorým je súd viazaný, vyplýva, že aj keď 7. 12. 2013 ukončil podnikateľskú činnosť, už 23. 7. 2013 sa zamestnal v spol. Oravabau, kde mohol dosahovať príjem na zabezpečenie výživného pre svoje deti, avšak bez uvedenia dôvodu ho v skúšobnej dobe ukončil a podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie 9. 2. 2014 pre nespokojnosť vyradený. O opätovné zaradenie už nepožiadaval, keď už 18. 2. 2013, 3. 2. 2014, 4. 2. 2014 sa dopustil majetkovej trestnej činnosti, aj za ktorú je v súčasnosti na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/1/2014-293 vo výkone trestu odňatia slobody. Vychádzajúc z uvedeného sa otec vlastným zavinením pripravil o zamestnanie, resp. príjem (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), a preto okresný súd správne k skutočnostiam o zmene príjmových schopností, ktoré mali odôvodňovať zmenu pomerov, neprihliadol a pri znížení výživného vychádzal len zo zvýšeného počtu vyživovacích povinností otca od posledného rozhodnutia. K návrhu matky v odvolacom konaní krajský súd uvádza, že k zvýšeniu vyživovacích povinností na strane otca došlo už v roku 2012 a 2013, teda okresný súd správne o znížení výživného rozhodol tak, ako otec požadoval, od podania návrhu na súd.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých je podľa § 81 ods.

1 O.s.p. konaním, ktoré možno začať i bez návrhu, preto rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.